

Arrest

**nr. 311 464 van 20 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 23 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 5 juni 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 7 oktober 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 11 oktober 2023.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld, wordt het dossier naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) gestuurd op 19 oktober 2023.

1.3. Op 13 februari 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing dat dit verzoek kennelijk ongegrond is. Deze beslissing werd op 21 februari 2024 aangetekend verstuurd naar verzoeker.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Bulqizë, Albanië. U bleef daar wonen tot uw vertrek.

Uw vader heeft momenteel een tumor en dient hiervoor een ingreep te ondergaan. U en uw familie hebben echter onvoldoende financiële middelen om deze ingreep te bekostigen. U zou in Albanië kunnen werken maar u zou hiermee te weinig verdienen om de hoge kosten van de medische ingreep te kunnen betalen. U wil daarom in België werken om zo de medische kosten voor uw vader te kunnen betalen.

U verliet Albanië op 14 juli 2023. U reisde met de bus naar Duitsland waar u tot 6 oktober 2023 verbleef. U reisde vanuit Duitsland door naar België. U kwam in België aan op 7 oktober 2023. U verzocht om internationale bescherming op 11 oktober 2023.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort en uw originele identiteitskaart.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u verder uw origineel rijbewijs voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming blijkt.

U verliet Albanië omdat u er onvoldoende zou verdienen door te werken, dit omdat de lonen in Albanië laag zijn. U wil in België werken, waar er hogere lonen zijn. Op die manier zou u de medische kosten van uw vader kunnen betalen (CGVS, p. 6-7). Dergelijke motieven zijn evenwel louter van socio-economische aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen, zoals o.a. huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uw hoofdte suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit en herkomst staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In het verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoeker voert aan dat de belangrijkste reden waarom hij naar België is gekomen, oorspronkelijk alleen voor de medische situatie van zijn vader was. Hij voegt hieraan toe dat hij uit angst voor represailles en schaamte niet het echte probleem verteld had dat hem achtervolgde sinds hij in België aangekomen was:

“Het was op een gewone dag, ik was in Albanië in het stadscentrum met mijn vrienden en we dronken koffie. Er was een andere groep maar ik kende niemand. Een van de mensen in deze groep begon me lastig te vallen over mijn uiterlijk en beledigde mij . Ik reageerde niet meteen, omdat ik dacht dat hij wel zou ophouden, maar na een aantal woordenwisselingen kregen we een hevige ruzie en werden er klappen uitgedeeld. Ten gevolge daarvan, greep de politie in en ik werd op het politiecommissariaat ondervraagd en daarna werd ik vrijgelaten.

Deze boden ons aan tussen te komen zodat deze geschiedenis afgesloten zou zijn en dat er geen représailles zouden volgen, maar tegenover deze persoon, uit een zeer machtige familie, bood de politie me geen enkele bescherming.

De persoon met wie ik ruzie heb gehad, nam vervolgens contact met me op om mij en mijn familie te bedreigen en eiste een geldsom. Ik betaalde hem wat hij eiste en hij stemde ermee in om mijn familie niet de schuld te geven, maar hij wilde zich toch wreken.

Daarna werd ik bang voor mijn leven en ik ben met een vriend naar Duitsland gevlucht, waar hij familie had. Jammer genoeg, waren er in Duitsland familieleden van de persoon met wie ik ruzie gehad had, dus werd ik weer bang en vluchtte naar België, waar ik me nu veilig voel. Het spijt me dat ik U dit niet eerder heb verteld, maar ik ben erg bang voor représailles van hem of van zijn familie. Daarom wil ik in België blijven wonen, als ik naar Albanië terugkeer, vrees ik voor mijn leven.”

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt geen stukken bij het verzoekschrift.

2.2.2. In de verweernota verwijst de commissaris-generaal naar volgende rapporten waarvan hij de weblinks weergeeft:

- COI Focus “Albanië Algemene Situatie” van 5 december 2023;
- COI Focus “Albania: Blood Feuds in contemporary Albania : Characterisation, Prevalence and Response by the State” van 29 juni 2017.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. In de mate dat verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 13 februari 2024 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 7 april 2023 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 10 juli 2023), evenals bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn of haar specifieke omstandigheden, zijn of haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij of zij in zijn of haar land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.4. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komt.

2.3.5. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Albanië te hebben verlaten om in België een hoger inkomen dan in Albanië te verwerven om zo zijn zieke vader in Albanië financieel te kunnen bijstaan. In het verzoekschrift voegt verzoeker hieraan toe dat hij uit Albanië vertrok omwille van een conflict met een machtige familie die hem en zijn familie bedreigden en een geldsom eisten. De politie kon hem geen bescherming bieden.

Blijkens de bestreden beslissing is het verzoek om internationale bescherming van verzoeker kennelijk ongegrond, omdat de motieven van verzoeker louter van socio-economische aard zijn en als dusdanig niet onder het toepassingsgebied ressorteren van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat deze socio-economische overwegingen zodanig zijn dat verzoeker bij een terugkeer zal worden geconfronteerd met een mensonterende behandeling.

Aangaande de problemen van verzoeker met een machtige familie waartegen de politie hem niet kon beschermen, stelt de commissaris-generaal in de verweernota het volgende:

“2.6 Hiernaast verklaart verzoeker dat hij uit angst voor represailles niet de volledige waarheid heeft verteld. Verzoeker haalt aan dat hij ook uit Albania vertrok omwille van een conflict met een zeer machtige familie in

Albanië. Verzoeker verklaart dat ze hem en zijn familie bedreigden, en een geldsom eisten. Ten slotte stelt hij dat de politie hem geen bescherming kon bieden.

2.6.1 Verweerder stelt vast dat verzoeker een gewijzigd asielrelaas uit de doeken doet en het aldus vast staat dat hij naar aanleiding van zijn verzoek een vals asielrelaas heeft uiteengezet, hetgeen op geen enkele wijze kan worden verschoond en wat in ernstige mate zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnt. Van verzoeker mag immers worden verwacht dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn vraag om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Op een verzoeker om internationale bescherming rust te plicht om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Voorts benadrukt verweerder dat verzoeker zelf de volledige verantwoordelijkheid draagt voor het bewust afleggen van leugenachtige en bedrieglijke verklaringen. Verzoeker geeft ook geen gegronde reden waarom hij dit incident niet eerder heeft kunnen vermelden. Dat hij bij zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn persoonlijk onderhoud niet volledig open is geweest over de situatie waarin hij zich bevond in zijn land van herkomst, omdat hij angst had voor represailles, kan geenszins worden aanvaard als vergoelijking voor het afleggen van bedrieglijke verklaringen. Dit klemmt des te meer gezien bij het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken werd benadrukt: "U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. U moet zo mogelijk documenten voorleggen die uw identiteit, herkomst, reisweg en de door u aangehaalde feiten aantonen. U moet alle stukken die u in uw bezit hebt voorleggen. U mag geen documenten achterhouden. U moet zo mogelijk de originele documenten voorleggen. U moet al het mogelijke doen om stukken te bekomen." (zie vragenlijst CGVS, voorafgaand advies). Indien verzoeker daadwerkelijk nood zou hebben aan internationale bescherming, mag immers worden verwacht dat hij onmiddellijk en ten allen tijde de waarheid vertelt aan de instanties die hem deze bescherming kunnen verlenen. Het hoeft geen betoog dat het feit dat verzoeker pas na een negatieve beslissing op de proppen komt met bovenstaand nieuw relaas, reeds in ernstige mate zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnt. Bovendien blijkt uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij meerdere keren de kans heeft gekregen om zijn al de redenen voor zijn vertrek te vertellen en dat hij bevestigend heeft geantwoord op de vraag of hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken alle essentiële elementen heeft weergegeven waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient (NPO p.2-4 en 6-7). Ten slotte benadrukt verweerder nog dat het louter post factum blote beweringen betreffen die verzoeker nalaat aannemelijk te maken.

2.6.2 Verweerder merkt vervolgens op dat verzoeker Albanië reeds verliet op 14 juli 2023 en tot 6 oktober 2023 in Duitsland verbleef, maar hier nooit een verzoek tot internationale bescherming indiende. Zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de door verzoeker beweerde vrees voor vervolging worden daarbij echter ondergraven. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en hij eerst meer dan drie maanden dagen in Duitsland vertoefde alvorens zulk verzoek op 11 oktober in België te dienen (administratief dossier, verklaring DVZ, bijlage 26), getuigt opnieuw niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

2.7 Verzoeker verklaart in zijn verzoekschrift dat hij niet kan terugkeren naar Albanië, omdat hij vreest voor zijn leven naar aanleiding van een incident met een persoon uit een machtige familie in Albanië en de Albanese autoriteiten niet in staat zijn hem hiervoor bescherming te bieden.

2.7.1 Verweerder merkt op dat verzoeker zeer weinig details geeft over dit incident en de gevolgen ervan. Zo plaatst hij het incident niet in de tOd, maar spreekt hij enkel van 'op een gewone dag'. Hij geeft overigens geen naam van de persoon die hem kwamen lastig vallen, maar stelt tegelijk dat hij lid is van een zeer machtige familie. Verder verklaart verzoeker dat hij een geldsom moest betalen, maar geeft hij niet eens aan hoe groot die geldsom was. Ten slotte stelt hij dat de persoon hem en zijn familie bedreigde en na het betalen van de geldsom nog steeds wilde wreken, maar toont hij niet aan op welke manier hij werd bedreigd en waarom deze persoon hem nog steeds wilde wreken. Bovendien staft verzoeker deze verklaringen niet aan de hand van documenten, zoals bijvoorbeeld een verslag van de politie, maar blijft het louter bij vage, blote beweringen. Uit dit alles kan dLIS niet worden opgemaakt dat verzoeker dit incident en zijn vrees ten aanzien van deze persoon en zijn familie aannemelijk heeft gemaakt.

2.7.2 Zelfs indien dit incident echt gebeurd is, heeft verzoeker niet aangetoond geen beroep te kunnen doen op bescherming. Verweerder wijst in dit verband op de volgende informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/blood_feuds_in_contemporary_albania_characterisation_prevalence_and_response_by_the_state.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (66n geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag, en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, ze ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij - soms zelfs hooggeplaatste - functionarissen, nam toe. Bijvoorbeeld werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter- Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer in het geval van bloedwraak niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit dezelfde informatie dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de

opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Binnen het General Directorate of State Police werd er een Headquarters against Crime with Motives of Revenge and Blood Feud opgericht. Wanneer een gezin door bloedwraak in gevaar is, is er een speciale afdeling van de politie, de Sector of Special Protection, die assisteert en monitoring en ondersteuning biedt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Lokale politiediensten houden hun eigen databases bij en werken ook aan preventie. Ze doen dit samen met lokale actoren uit de burgermaatschappij en de ngo-wereld. Er is binnen de politie ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van de actieplannen is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen. Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak - en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Door al deze tussenkomsten is het aantal bloedwraakmoorden de voorbije dertig jaar heel sterk gedaald. Desalniettemin blijven ze voorvallen.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers.

Gelet op voorgaande meent verweerder dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Aan verzoeker werd de mogelijkheid geboden om in het kader van de schriftelijke procedure een pleitnota in te dienen, hij heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

De Raad sluit zich aan bij deze verweernota en neemt deze argumenten over. Uit niets blijkt en verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hem bij terugkeer hulp en/of bescherming te bieden - indien zijn problematiek al geloofwaardig zou zijn. Verzoeker toont derhalve niet aan dat het hem met betrekking tot zijn ingeroepen problematiek aan nationale bescherming ontbreekt.

2.3.6. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.7. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt verder dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt. De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET